

Dictamen en relació amb la consulta d'un Ajuntament sobre la sol·licitud d'un veí de consultar els arxius municipals per a un projecte d'investigació històrica

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit de l'alcalde de l'Ajuntament, en què es demana el parer de l'Autoritat sobre la sol·licitud que ha formulat un veí per a consultar *“tots els arxius municipals sense cap limitació de data, inclús de les dades actuals (padrons fiscals, registres civils, i altres documents existents als registres municipals)”*, per recollir documentació històrica del municipi, de caire principalment genealògic, a fi de realitzar un projecte d'investigació històrica. S'afegeix en la consulta que l'interessat es compromet a fer un bon ús de les dades i a fer-se responsable del seu ús, i que no és historiador.

L'escrit de consulta s'acompanya d'un ofici de l'alcalde del municipi, en què es fa constar que el veí en qüestió està realitzant un estudi titulat *“Genealogia de les famílies de (...)”*, i que aquest estudi té el suport de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament, atès el seu interès històric i social.

Analitzada la petició i la documentació que l'acompanya, i vista la normativa vigent aplicable i l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent.

I

(...)

II

Com s'ha avançat, la consulta es refereix a l'accés que sol·licita un veí a *“tots els arxius municipals sense cap limitació de data, inclús de les dades actuals (padrons fiscals, registres civils, i altres documents existents als registres municipals)”*. Es demana el parer d'aquesta Autoritat, a fi de no infringir la llei de protecció de dades personals.

L'objecte de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD), i del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD), consisteix en la protecció de qualsevol informació relativa a persones físiques (article 1 de la LOPD).

La LOPD estableix com a responsable d'un determinat tractament o fitxer de dades personals, la persona física o jurídica, de naturalesa pública o privada, o òrgan administratiu, que decideix sobre la finalitat, el contingut i l'ús del tractament (article 3.d) de la LOPD).

Qualsevol Ajuntament és responsable d'una sèrie de fitxers i tractaments de dades personals, necessaris per a realitzar les funcions que té encomanades, entre els quals podem trobar, a tall d'exemple, el padró municipal d'habitants, els padrons fiscals, els fitxers relatius a l'exercici de competències sancionadores, a la hisenda i tributs municipals, policia, serveis socials, organització interna de l'Ajuntament, contractació, recursos humans, gestió de competències municipals, etc.

És respecte d'aquests fitxers i tractaments, que la LOPD imposa a l'Ajuntament la correcta aplicació dels principis i garanties previstos en la dita normativa, en relació amb les diferents fases del "tractament" de les dades personals (article 3.c) de la LOPD). Contràriament, queda fora de la responsabilitat de l'Ajuntament la comunicació de dades personals tractades en el context d'altres fitxers, arxius o registres, qüestió sobre la que tornarem més endavant, en relació amb el Registre Civil.

Tenint en compte que l'objecte de la LOPD és la protecció de la informació relativa a persones físiques identificades o identificables (article 5.1.o) del RLOPD), també s'exclou de l'aplicació d'aquesta normativa d'altres tipus d'informacions, com ara les relatives a persones jurídiques (article 2.2 del RLOPD), per bé que aquestes puguin quedar protegides per altra normativa. Això és rellevant, atès que en la consulta es fa referència als "arxius municipals", en general, i en aquests pot tractar-se, entre d'altres, informació de persones jurídiques.

Encara en relació amb l'objecte de protecció de la LOPD, atès que la finalitat de l'accés que demana l'interessat és la realització d'un projecte d'investigació de caire principalment genealògic, com s'exposa en la consulta, no és descartable que aquest interessat vulgui accedir a documents d'una certa antiguitat ("sense cap limitació de data"). Segons l'antiguitat dels documents, és possible que aquests incloguin dades de persones mortes.

En aquests casos, la normativa de protecció de dades tampoc no resulta d'aplicació, sens perjudici que aquesta informació pugui quedar protegida per altra normativa. Així es desprèn de l'article 2.4 del RLOPD, segons el qual "*aquest Reglament no és aplicable a les dades referides a persones mortes*", si bé es reconeix un exercici puntual del dret a la cancel·lació de les dades del difunt per part de persones vinculades a aquest.

Aquesta Autoritat s'ha pronunciat en ocasions anteriors (entre d'altres, el Dictamen 33/2010 o el Dictamen 42/2010), sobre la no-aplicació de la normativa de protecció de dades a documents referits a persones mortes, dictàmens que poden ser consultats a la pàgina web www.apd.cat, i als quals ens remetem.

Fetes aquestes consideracions inicials, en aquest dictamen ens referirem a aquelles dades personals que es puguin contenir en els diferents "arxius municipals", específicament els que detalla la consulta, i que puguin fer referència a persones físiques vives, atès que la informació que s'hi refereix es troba protegida pel conjunt de principis i garanties de la normativa de protecció de dades.

III

L'accés d'un tercer a qualsevol document dels arxius municipals, en concret, a dades personals contingudes en els dits documents, constitueix una cessió o comunicació de dades, entès com "*qualsevol revelació de dades que s'efectua a una persona diferent de l'interessat*" (article 3.i) de la LOPD).

Per tal que una cessió o comunicació de dades personals sigui legítima, haurà de complir els requisits del règim general previst a l'article 11.1 de la LOPD, segons el qual:

"Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat".

Ara bé, aquest consentiment no és necessari en determinats casos, principalment, quan una llei –o norma amb rang de llei- habilita la cessió de les dades (article 11.2.a) de la LOPD).

Qualsevol accés a dades personals contingudes en els diferents fitxers o tractaments de dades dels quals sigui responsable l'Ajuntament (article 3.b) de la LOPD i 5.1.k) del RLOPD) per part del veí que vol realitzar un estudi de tipus genealògic, haurà de comptar amb el consentiment dels titulars de les dades (article 3.e) de la LOPD) o, a manca d'aquest consentiment, amb la suficient habilitació legal.

Val a dir que l'article 11.2.e) de la LOPD també habilita la cessió de dades sense consentiment quan aquesta té per objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, científiques o estadístiques, sempre que la cessió "es produeixi entre administracions públiques", per la qual cosa aquesta previsió no resulta d'aplicació al cas que ens ocupa, en què és un particular qui demana l'accés.

En la consulta es fa referència específica als padrons fiscals, als arxius municipals i als registres civils. Sens perjudici que es farà referència concreta als padrons, arxius i registres esmentats, en el cas que l'accés es demani a dades personals tractades en d'altres arxius o fitxers que siguin responsabilitat de l'Ajuntament, caldrà que aquest, en tant que responsable, examini, cas per cas, si a manca de consentiment dels afectats hi ha habilitació suficient en normes amb rang legal. La cessió de les dades contingudes en cada fitxer o tractament, per la informació que conté i per la finalitat a la que respon (exercici de competències municipals en diversos àmbits, com s'ha apuntat), pot requerir l'habilitació en normes de rang legal diferents, que hauran de ser tingudes en compte en cada cas.

Dit això, a continuació s'examinen de forma específica i des de la perspectiva del règim de comunicació de dades, els arxius, padrons i registres que es citen expressament en la consulta de l'Ajuntament.

IV

L'accés que sol·licita el veí del municipi amb la finalitat de recollir "documentació històrica", podria referir-se, al menys en part, a documents històrics de **l'arxiu municipal**, per la qual cosa, als efectes de l'aplicació del règim general de l'article 11 de la LOPD, citat, escau examinar les previsions de la normativa reguladora de l'accés als arxius i documents històrics.

La Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents, és d'aplicació a tots els documents de titularitat pública de Catalunya, així com als arxius situats en l'àmbit territorial de Catalunya i als òrgans administratius que els donen suport (article 3.1). Als efectes de la llei són documents públics els que produeixen o reben en l'exercici de llurs funcions, entre d'altres, les administracions locals (article 6.1.c) de la llei esmentada).

La Llei 10/2001 regula, entre d'altres qüestions, l'accés als documents públics, la manera com s'exercita aquest dret, i qui el pot exercitar. L'article 34 d'aquesta llei disposa que "*totes les persones tenen dret a accedir als documents que formen part de procediments administratius closos*" (apartat 1), accés que només pot ésser denegat "*en aplicació de les limitacions legalment establertes*" (apartat 2).

Pel que fa a les exclusions establertes legalment a la consulta de documents públics, segons l'article 36.1 de la Llei 10/2001, esmentada, queden sense efecte, d'una manera general, *“al cap de trenta anys de la producció del document, llevat que la legislació específica disposi una altra cosa. Si es tracta de documents que contenen dades personals que puguin afectar la seguretat, l'honor, la intimitat o la imatge de les persones, com a norma general, i llevat que la legislació específica disposi una altra cosa, poden ésser objecte de consulta pública amb el consentiment dels afectats o quan hagin passat vint-i-cinc anys d'ençà de la seva mort o, si no se'n coneix la data, cinquanta anys d'ençà de la producció del document”*.

Es desprèn d'això que la normativa d'arxius i documents estableix un règim diferenciat d'accés –que pot exercir qualsevol persona interessada, per tant, també el veí sol·licitant en el cas que ens ocupa–, en funció de què els documents als quals es vol accedir continguin dades personals íntimes o no, és a dir, estableix una protecció reforçada de la informació íntima o sensible.

Des del punt de vista de la protecció de dades personals, la consideració de dades íntimes s'associa a aquelles dades personals que requereixen una protecció o confidencialitat especial, ateses les conseqüències negatives que del seu tractament se'n poden derivar per la persona que n'és titular.

D'acord amb les consideracions anteriors, en el cas que examinem l'interessat podria accedir a documents històrics de l'arxiu municipal, que facin referència a persones físiques vives, en la mesura que se superi el termini legal de trenta anys de la producció del document (article 36.1 de la Llei 10/2001) i no continguin dades personals que afectin la intimitat d'aquestes persones, sense necessitat de comptar amb el consentiment, atès que es tractaria d'un accés que compta amb habilitació legal suficient (article 11.2.a) de la LOPD).

En el cas objecte de consulta, en què es pretén realitzar un estudi de tipus genealògic, no sembla que en principi sigui necessari o previsible l'accés a informació especialment sensible. En qualsevol cas no es disposa de prous elements de valoració en aquest sentit, i per tant caldrà que l'Ajuntament tingui en compte si algunes de les dades que sol·licita l'interessat (el veí que pretén fer l'estudi) poden ser dades íntimes o mereixedores d'especial protecció, als efectes del que disposa la Llei 10/2001, citada.

Per als casos en què la Llei 10/2001 sigui norma habilitadora per a l'accés a determinades dades en el cas plantejat, pel que fa a la manera com s'articula el dret d'accés en aquest cas, l'article 7.4 de la Llei 10/2001 disposa, pel que fa a les responsabilitats dels titulars dels documents públics, que *“les administracions i les entitats titulars dels documents públics, i específicament els òrgans responsables de custodiar-los, hi han de fer possible l'accés i lliurar-ne una còpia o un certificat a les persones que en cada cas hi tinguin dret. En qualsevol cas, cal garantir el dret a la intimitat personal i la reserva de les dades protegides per la llei”*.

V

Com ha quedat dit, en base a la normativa d'arxius, el sol·licitant podria accedir a documents històrics de l'arxiu municipal que facin referència a persones mortes, i també a persones físiques vives, en la mesura que se superi el termini legal de trenta anys de la producció del document (article 36.1 de la Llei 10/2001) i els documents no continguin dades personals que afectin la intimitat d'aquestes persones, sense

necessitat de comptar amb el consentiment, atès que es tractaria d'un accés amb habilitació legal suficient.

Vistes aquestes previsions, cal analitzar si es pot produir l'accés a dades de persones físiques vives, en dos supòsits. El primer, que les dades es trobin contingudes en documents d'una antiguitat menor al període de trenta anys establert en la normativa d'arxius, esmentada. El segon, que algunes de les dades contingudes en documents d'una antiguitat superior als trenta anys, siguin dades íntimes.

Per examinar la possibilitat d'accés en els dos supòsits citats, cal examinar les previsions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim jurídic de les Administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC). Segons l'article 37 de la LRJPAC, que resulta d'aplicació a registres i documents que formen part d'un expedient que, una vegada conclòs, es troba als arxius administratius –als arxius municipals, en aquest cas-, disposa que:

“(…)

2. El acceso a los documentos que contengan datos referentes a la **intimidad** de las personas estará reservado a éstas, (…).

3. El acceso a los documentos de carácter nominativo que sin incluir otros datos pertenecientes a la intimidad de las personas figuren en los procedimientos de aplicación del derecho, salvo los de carácter sancionador o disciplinario, y que, en consideración a su contenido, puedan hacerse valer **para el ejercicio de los derechos de los ciudadanos**, podrá ser ejercido, además de por sus titulares, por **terceros que acrediten un interés legítimo y directo**.

4. El ejercicio de los derechos que establecen los apartados anteriores podrá ser denegado cuando prevalezcan razones de interés público, por intereses de terceros más dignos de protección o cuando así lo disponga una ley, debiendo, en estos casos, el órgano competente dictar resolución motivada.

(…)”

Aquestes previsions porten a considerar que l'accés a determinats documents queda reservat al propi interessat o, si escau, a tercers, sempre que aquests acreditin un interès legítim i directe, i ho acreditin en relació amb l'exercici d'un dret.

Vistes aquestes condicions d'accés, i tenint en compte que l'accés que sol·licita l'interessat es refereix a qualsevol arxiu o document existent en els registres municipals, és clar que les previsions de la LRJPAC, citades, tampoc no poden servir de base habilitant per a un accés com el que es planteja en la consulta. No ho seria respecte les dades íntimes, reservades als propis titulars, ni ho seria amb caràcter general respecte a documents de caràcter nominatiu, ja que cal acreditar un interès legítim i directe, és a dir, específic, del sol·licitant, i vincular-ho a l'exercici d'un dret per part d'aquest. Per bé que pugui resultar d'interès la realització d'un projecte d'investigació, no sembla que això pugui equiparar-se als requisits que l'article 37.3, citat, exigeix per a habilitar l'accés a documents nominatius, i menys, en uns termes tan amplis com els que es plantegen en la consulta.

Recordem també el que disposa l'article 37.7 de la LRJPAC, segons el qual:

*“El derecho de acceso será ejercido (…). No obstante, **cuando los solicitantes sean investigadores que acrediten un interés histórico, científico o cultural relevante**, se podrá autorizar el acceso directo de aquéllos a la consulta de los expedientes, siempre que quede garantizada debidamente la intimidad de las personas.”*

L'article 37.7 LRJPAC preveu un accés directe a favor dels investigadors per finalitats històriques o científiques. Ara bé, aquest accés està condicionat al compliment de diversos requisits per part dels investigadors.

D'entrada, la norma exigeix que l'investigador acreditat de forma suficient i adequada la seva condició com a tal. El propi Ajuntament exposa que el veí que demana l'accés "no és historiador", i no es té constància de cap altra circumstància per la que es pugui considerar que l'interessat té la condició d'investigador, als efectes del que disposa l'article 37.7 LRJPAC, citat.

A més, l'article 37.7, citat, exigeix que la finalitat de l'accés es fonamenti en la realització d'un estudi o una investigació que resulti "rellevant", pel seu interès històric, científic o cultural, qüestió que també caldria acreditar adequadament. Sens perjudici que la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament doni suport al dit estudi genealògic "atès el seu interès històric i social", la LRJPAC sembla exigir una certa rellevància en l'interès de l'estudi, la qual es desconeix si concorre en el cas que ens ocupa.

Per la informació de què es disposa no sembla que es donin els requisits esmentats, que són necessaris per tal de considerar que el veí del municipi pot tenir un accés directe a la consulta de determinats expedients, en els termes previstos en l'article 37.7 LRJPAC.

Encara en relació amb la previsió de l'article 37.7 LRJPAC, cal assenyalar que, fins i tot en el cas que pugui acreditar-se la condició d'investigador i la rellevància de l'estudi, igualment cal garantir un tractament respectuós de la informació, sobre tot si es tracta d'informació que pot afectar la intimitat de les persones al·ludides o afectades.

L'accés directe que la norma preveu per als investigadors, en els termes apuntats, també queda d'aquesta manera condicionat al fet que es protegeixi adequadament la intimitat dels afectats. En relació amb aquesta protecció de la intimitat, que pot aconseguir-se a través de diverses vies, citem a efectes il·lustratius la consideració feta per aquesta Autoritat en el Fonament Jurídic IV del Dictamen 42/2010, segons el qual:

"(...)

Al respecte, i tenint en compte que la Llei 30/1992, com acabem de citar, estableix que ha de quedar garantida la intimitat de les persones, cal fer avinent que en relació amb l'accés a documentació per part dels investigadors, la protecció de la intimitat es pot aconseguir de forma adequada de diverses formes. Entre d'altres, aquesta garantia es pot aconseguir a través de la signatura de clàusules de confidencialitat. Val a dir que en casos determinats, en què la revelació d'aquesta informació íntima pugui comportar conseqüències especialment perjudicials per a una persona o un determinat col·lectiu, (per exemple, per motius d'ideologia, o per afectar a determinades minories, etc), podria no ser suficient la signatura de clàusules de confidencialitat, i podria ser necessari denegar accessos, difusió o altres tractaments d'aquestes dades en concret, sens perjudici de poder articular amb caràcter previ mecanismes que permetin al titular de la informació oposar-se a determinat tractament. En qualsevol cas, aquests i altres supòsits requeriran una ponderació, per tal de valorar els diferents béns jurídics o interessos a protegir.

(...)"

En qualsevol cas, sens perjudici que en algun cas concret es pugui trobar habilitació suficient per a un accés a determinada informació per part del sol·licitant, vistos els

termes de la consulta, no sembla que les previsions examinades de la LRJPAC puguin servir com a norma habilitadora per a l'accés generalitzat a tots els arxius o, en definitiva, a la documentació que hi pugui haver als diferents arxius o registres municipals, per la qual cosa seria necessari el consentiment dels afectats.

VI

En la consulta de l'Ajuntament es cita específicament els **padrons fiscals**, en relació amb l'accés que ha demanat el veí del municipi que pretén realitzar un estudi genealògic.

Aquesta Autoritat ha tingut ocasió d'analitzar l'accés a dades personals contingudes en determinats padrons fiscals gestionats per un Ajuntament en el Dictamen 33/2012, al que ens remetem pel seu interès en relació amb la consulta formulada.

D'entrada, un Ajuntament pot gestionar diversos padrons municipals relacionats amb la gestió i recaptació dels diferents tributs municipals existents -com ara el padró de l'impost de béns immobles IBI, o els relatius a les taxes per la recollida d'escombraries, clavegueram, guals, etc-, en atenció al que disposa la normativa aplicable, principalment, el Text refós de la Llei reguladora d'Hisendes Locals (LRHL), aprovada pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, a la que ens remetem.

Des de la perspectiva de la protecció de dades, la gestió i recaptació de tributs municipals per part dels Ajuntaments i, en conseqüència, els respectius padrons fiscals, comporten el tractament d'informació diversa, protegida per la LOPD quan sigui informació relativa a persones físiques (informació dels subjectes passius o contribuents dels diferents tributs, quan siguin persones físiques, entre d'altres, dades identificatives, propietats, referències cadastrals, dades bancàries, dades econòmiques, etc).

Això implica el compliment per part dels Ajuntaments dels principis i obligacions previstos en la normativa de protecció de dades, entre d'altres, comporta aplicar el règim de comunicació de dades de l'article 11 de la LOPD, citat, en el cas que es produeixi una sol·licitud d'accés a aquesta informació personal. Per tant, d'entrada, caldrà disposar de consentiment dels afectats o bé de la suficient habilitació legal.

Respecte d'aquesta possible habilitació, pel que fa a l'accés a dades de padrons fiscals -sens perjudici de les particularitats que pugui presentar el tractament de dades en relació amb cada tribut municipal i padró fiscal-, caldria tenir en compte el que disposa la normativa tributària, en concret, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (LGT).

Als efectes que ens ocupen, pel que fa a les dades personals tributàries, l'article 95 de la LGT estableix una detallada regulació del caràcter reservat d'aquestes dades, i dels requisits exigits per al seu tractament i cessió, en els següents termes:

*"1. Les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions **tenen caràcter reservat** i només poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la gestió dels quals tingui encomanada i per a la imposició de les sancions que siguin procedents, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tingui per objecte:*

(...)

3. L'Administració tributària ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.

Totes les autoritats o funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades, informes o antecedents estan obligats al més estricte i complet sigil respecte d'aquests, excepte en els casos esmentats. (...)."

Per aplicació de la LGT, les dades personals que hagi de tractar l'Ajuntament en tant que responsable de la gestió de diversos tributs municipals i en relació amb diferents padrons fiscals, tenen caràcter reservat i només poden ser objecte de comunicació en els casos que explicita la pròpia LGT, de forma taxada, i que suposen excepcions al caràcter reservat de les dades o informacions de transcendència tributària.

Val a dir que els supòsits taxats de cessió de dades tributàries de l'article 95, citat, es refereixen, entre d'altres, a la col·laboració amb els òrgans jurisdiccionals i el Ministeri Fiscal en la investigació i persecució de determinats delictes, a la col·laboració amb altres Administracions tributàries a efectes del compliment d'obligacions fiscals, o a la col·laboració amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social i ambles entitats gestores de la Seguretat Social, entre d'altres. En qualsevol cas, cap dels supòsits taxats de l'article 95 resulta aplicable al cas que ens ocupa, en què un particular demana accés als padrons fiscals amb la finalitat de realitzar un projecte d'investigació històrica.

Per tant, atès que en els padrons fiscals es pot tractar determinada informació dels obligats tributaris que la normativa considera especialment sensible o mereixedora d'un tractament i d'un accés restringit, no sembla que hi hagi suficient habilitació legal per considerar que el veí que pretén fer un estudi genealògic pot accedir a les dades personals dels padrons fiscals gestionats per l'Ajuntament, en els termes que formula la consulta. Per tant, caldria disposar del consentiment dels titulars de les dades, per procedir a la seva comunicació.

Això, a banda que, des de la perspectiva del principi de qualitat, segons el qual les dades personals només es poden tractar quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut (article 4.1 de la LOPD), no és clar que per a la realització d'un estudi genealògic sigui necessari, adequat o pertinent tractar determinades dades contingudes en els padrons fiscals.

VII

En la consulta es fa referència a la possibilitat d'accés per part de l'interessat als registres civils. En concret, pel que fa als **arxius del registre civil**, l'Ajuntament considera que és una petició que ha de resoldre el Jutjat de Pau del municipi, o bé el Jutjat de Primera instància corresponent –en concret, el de Gadesa-, en ser l'organisme del qual depèn el jutjat esmentat.

L'Ajuntament és responsable, com ha quedat dit, de vetllar per tal que el tractament i la cessió de dades personals s'ajusti als principis i garanties de la LOPD, quan les dades es contenen en fitxers propis de l'Ajuntament.

No és aquest el cas del Registre Civil, que no és un fitxer o arxiu responsabilitat de l'Ajuntament, als efectes de la LOPD, com es desprèn de la corresponent normativa, en concret, de la Llei del Registre Civil, de 8 de juny de 1957 (LRC), desenvolupada pel Reglament del Registre Civil, aprovat per Decret de 14 de novembre de 1958 (RRC).

Segons disposa l'article 9 de la LRC:

“El Registro Civil depende del Ministerio de Justicia. Todos los asuntos a él referentes están encomendados a la Dirección General de los Registros y del Notariado.

Los encargados del Registro, cualesquiera que sean los cargos o empleos que desempeñen, deben cumplir, para todo cuanto se refiere al Registro Civil, las órdenes e instrucciones del Ministerio de Justicia y de la Dirección General del ramo, aun cuando les fueren comunicadas directamente.”

Vista aquesta previsió, cal fer avinent que l'anàlisi i la valoració concreta sobre el tractament de dades personals contingudes en el Registre Civil municipal en relació amb el cas plantejat, correspondria a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i no a aquesta Autoritat atès el seu l'àmbit d'actuació, previst en l'article 3 de la Llei 32/2010, citada.

Sens perjudici d'això, als efectes de la consulta formulada, cal tenir present que el Registre Civil -en què s'inscriuen els fets concernents a l'estat civil de les persones i tots aquells que determina la llei (article 1 de la LRC)-, és un Registre públic, en els termes en què es preveu en l'article 6 de la LRC:

“El Registro es público para quienes tengan interés en conocer los asientos, con las excepciones que prevean ésta u otras leyes.

La publicidad se realiza por manifestación y examen de los libros, previa autorización, tratándose de Registros Municipales, del Juez de Primera Instancia, y por certificación de alguno o de todos los asientos del mismo folio, literal o en extracto o negativa si no los hubiere.”

Més en concret, els articles 17 a 40 del RRC regulen la publicitat que pot tenir la informació continguda en el Registre Civil.

D'entrada, l'article 17 del RRC disposa que els funcionaris encarregats de certificar els assentaments del Registre estan obligats a informar els interessats per tal de facilitar-los la publicitat registral, afegint que l'interès en conèixer els assentaments “es pressuposa en qui sol·licita la certificació”. Ara bé, això no equival a un accés en tots els casos, ja que la mateixa normativa preveu alguns supòsits en què correspon limitar la publicitat registral. Així, l'article 21 del RRC disposa que no es donarà publicitat sense autorització especial en determinats casos taxats, entre els quals, determinats supòsits de filiació adoptiva o desconeguda, de causes de privació o suspensió de la pàtria potestat, o dels canvis de cognom autoritzats per motius de violència de gènere.

En qualsevol cas, resulta rellevant destacar que l'autorització d'accés a les dades personals que es puguin contenir en els Registres civils municipals, en els termes que disposa la normativa, correspon al Jutjat encarregat de portar el Registre, i no pas a l'Ajuntament. Per tant, el veí interessat en consultar dades personals contingudes en el Registre Civil municipal, hauria de dirigir-se al Jutjat corresponent, a fi i efecte de sol·licitar els accessos que consideri convenients per a la realització de l'estudi genealògic en qüestió.

Atès que en la consulta es fa esment al Jutjat de Pau del municipi, es recorda que la normativa citada conté diverses previsions sobre els termes en què es produeix l'actuació dels Jutjats de Pau en relació amb els Registres municipals. En concret, l'article 11 de la LRC disposa que:

“Los Jueces de Paz, en los Registros Municipales respectivos, actuarán asistidos de los secretarios, por delegación del Juez municipal o comarcal correspondiente.”

L'actuació dels Jutjats de Pau en relació amb els Registres municipals es produeix per delegació del jutge encarregat, i seguint les seves instruccions, en els termes previstos en els articles 46 i 47 del RRC, entre d'altres, als quals ens remetem.

VIII

Finalment, en la consulta de l'Ajuntament també es fa esment que el veí que sol·licita consultar els diferents arxius municipals, “es compromet a fer un bon ús de les dades i a fer-se responsable del seu ús”.

Com ha quedat dit, des de la perspectiva del règim de comunicació de dades personals, qualsevol cessió de dades personals contingudes en fitxers o arxius municipals al sol·licitant, s'ha de trobar habilitada bé pel consentiment dels titulars de les dades, bé per una norma amb rang de llei que prevegi la comunicació. A partir d'aquesta premissa, qualsevol comunicació de dades que es produeixi en el cas que ens ocupa, ha de complir amb la resta de principis i garanties de la LOPD.

Com s'ha apuntat, aquesta Autoritat ha fet avinent, entre d'altres, en el Dictamen 42/2010, que la comunicació de dades que es produeix en el context d'una finalitat històrica, estadística o científica (article 4.2 de la LOPD), comporta el posterior compliment d'una sèrie de principis i garanties previstes en la normativa de protecció de dades, per part, en aquell cas, d'investigadors que realitzen determinat estudi.

Entre d'altres, caldrà donar compliment al principi de qualitat, previst en l'article 4.1 de la LOPD, esmentat.

Les dades personals que, en compliment d'aquest principi, i amb la base d'una suficient habilitació, es comuniquin a l'interessat, s'hauran de tractar per part d'aquest en el context de la finalitat de realitzar el projecte d'investigació indicat, exclusivament, sense que es puguin tractar per a d'altres finalitats incompatibles.

A banda d'això, segons disposa l'article 9.1 de la LOPD, el responsable del fitxer ha d'adoptar les mesures de caràcter tècnic i organitzatiu necessàries que garanteixin la seguretat de les dades de caràcter personal i n'evitin l'alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat, tenint en compte l'estat de la tecnologia, la naturalesa de les dades emmagatzemades i els riscos a què estan exposats, tant si provenen de l'acció humana o del medi físic o natural. No obstant això, qualsevol cessionari de dades, com podria ser, si s'escau, el veí que sol·licita l'accés, també haurà de conservar la informació personal que utilitzi de manera adequada, segons aquestes mesures de seguretat, respecte les quals ens remetem al Títol VIII del RLOPD.

Entre d'altres, la LOPD també exigeix el necessari compliment del deure de secret. Segons disposa l'article 10 de la LOPD, no només el responsable del fitxer, sinó que tots els que intervenen (si escau, el veí que sol·licita l'accés) en qualsevol fase del tractament de les dades de caràcter personal, estan obligats al secret professional pel que fa a les dades i al deure de guardar-les.

Pel que fa a una ulterior difusió dels resultats del projecte d'investigació de tipus genealògic, a partir de l'accés a la informació personal que pogués resultar habilitat en els termes apuntats, atès que es tractaria igualment d'una comunicació de dades als

efectes de l'article 11 de la LOPD, caldria disposar del consentiment dels afectats, o bé de la suficient habilitació legal. Això, sens perjudici que es pugui produir, si escau, una difusió d'informació anonimitzada, és a dir, sense permetre la identificació directa o indirecta de persones físiques concretes, possibilitat que no resultaria contrària a la normativa de protecció de dades personals.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

El sol·licitant podria accedir a documents històrics de l'arxiu municipal que facin referència a persones mortes, i també a persones físiques vives, en la mesura que se superi el termini legal de trenta anys de la producció del document (article 36.1 de la Llei 10/2001) i els documents no continguin dades personals que afectin la intimitat d'aquestes persones, sense necessitat de comptar amb el consentiment, atès que es tractaria d'un accés amb habilitació legal suficient.

Pel que fa a l'accés a dades contingudes en documents d'una antiguitat menor al període de trenta anys, o a dades íntimes contingudes en documents d'una antiguitat superior als trenta anys, no sembla que les previsions examinades de la LRJPAC puguin servir com a norma habilitadora, per la qual cosa seria necessari el consentiment dels afectats.

Atès l'accés restringit que la normativa preveu per a determinada informació dels obligats tributaris, no sembla que hi hagi suficient habilitació legal per accedir a les dades personals dels padrons fiscals gestionats per l'Ajuntament, en els termes que formula la consulta. Per tant, caldria disposar del consentiment dels titulars de les dades, per procedir a la seva comunicació.

L'autorització d'accés a les dades personals que es puguin contenir en els Registres Civils municipals, ateses les previsions de la normativa sobre el Registre Civil, no correspon a l'Ajuntament, per la qual cosa l'interessat s'hauria d'adreçar al Jutjat que correspongui.

Qualsevol tractament posterior de les dades obtingudes per part del veí, haurà de respectar els principis i garanties de la normativa de protecció de dades.

Barcelona, 22 de novembre de 2012